

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Da aliis Summis Pontificibus Ordinis S. Benedicti, Nigrorum, quorum professionis locus ignoratur. cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Legatum ageret apud Vicecomites Mediolanenses, omnium Cardinalium suffragiis Ecclesie regimini prelatum. Cetera ex Platina Panuino, & Volaterrano desumpta sunt a nobis.

De alijs Summis Pontificibus Ordinis S. Benedicti Nigrorum, quorum professionis locus ignoratur. Cap. II.

S. GREGORIUS II.

GREGORIUS II. Marcelli filius, Romanus, ex Monacho Ord. Sancti Benedicti, & S. R. E. Diacono Cardinale, Ecclesie Catholice prepositus, ac Pontificalibus infulis 11. cal. Aprilis Anno Christi 716. Ind. 14. decoratus: eo in honore permansit An. 15. M. 10. D. 22. Ordinationes sex mensibus Iunio, & Septembri, habuit, in quibus Episcopos 149. Presbyteros 35. & Diaconos 4. creauit. Et multis in Ecclesia Dei preclare gestis animam celo reddidit Idibus Februarij Anno Christi 731. Ind. 14. & in Ecclesia Vaticana sepultus est. Vacauit sedes Mens. 1. D. 5. Scripsit plena eruditionis quadam opuscula, de quibus sunt, ad interrogationem Iustiniani, Responsum, lib. 1. Contra Leonem Augustum, lib. 1. Ad Ioannem Episcopum Constant. . . . lib. 1. Epistolarum, lib. 1. quarum nouem sunt excusæ in Tomo 2. Epistol. Decretalium, Romæ, 1591.

ANNOTATIO.

Huius Pontificis Monachus annotatur a Trittemio lib. 3. c. 161. de uir. ill. Ord. S. Bened. his uerbis, Gregorius Papa Secundus ex Monacho, Patria Romanus uir doctissimus, & Hæreticorum expugnator egregius, multa sanctitate & uirtute refulsit in populo, &c. Consentit & Plata lib. 2. c. 28. sepe citato, quin in conclusione Monachismi Gregorij II. & III. sic inquit, Atque hunc utrumque Monachum fuisse constat ex Cathedra Pontificali, quam supra diximus, alijque auctores consentiunt. Qui autem sint illi auctores, præter Trittemium, & Bugianum uidi neminem, aliqui tamen ut sint oportet, nam & Trittemium ab aliquo alio id accepisse fatendum est.

S. ZACHARIA S.

S. ZACHARIAS, Polychronij filius, Græcus, ex Monacho Benedictino,

nedictino, incerti tamen loci, & S. R. E. Presbytero Cardinale, Sacerdos maximus creatus 7. Idus Decemb. anno Christi 741. Indict. 9. 4. Idus eiusdem munus consecrationis accepit. Sacerdotio functus est ann. 10. mens. 3. die 9. Trina ordinatione mense Martio creavit Episcopos 85. Presbyteros 30. Diaconos 5. quibus peractis defunctus est Idibus Martij anno Christi 752. Indict. 5. Sepultus ad S. Petrum: & vacavit Sedes dies 9. Transtulit de Latino in Græcum Sermonem, quatuor libros Dialogorum S. Gregorii Papæ: qui excussunt cum Operibus eiusdem, Romæ, anno 1590. in folio. Epistolas quoque nonnullas; quarum 14. Sunt excusæ in Tomo 2. Epistolarum Decretalium Romæ 1591.

A N N O T A T I O.

Panninus in Chronico Pontificum Romanorum, Monachum huic suis se docet sic inquit, Zacharias, Polycronii filius, Græcus, Monachus, S. R. E. Presbyter Cardinalis a Gregorio III. creatus, &c. Idem prodiderat Petrus Bugianus ex Raymundo, Pontif. Cathedre auctore. Confirmatur hæc ueritas ex ipsius Zachario uerbis in Priuilegio Monasterio Casinensi concessio, quod ultimum est, inter alia Summorum Pontificum Priuilegia, post finem Chronici Casinensis excusa ubi sic ait circa finem: At uero qui pro intuitu huius nostri Apostolici instituti obseruator existit, benedictionis gratiam a misericordissimo Domino Deo nostro, per intercessionem Beatissimi P. N. Benedicti consequatur, & uitæ æternæ præmia adipisci mereatur: uerba enim illa, B. P. N. Benedicti, manifestissime ostendunt eundem aliquando sub S. P. N. Benedicti magisterio, & Regula militasse, quem Patrem suum appellat. Cætera, tam in hoc Pontifice, quam precedentibus, & subsequentibus, ex Platina, Pannino, & alijs quibusdam desumpta sunt.

S. SERGIUS III.

S. SERGIUS III. Martini filius, Romanus, Petrus antea uocatus, ex Monacho cuiusdam cœnobii instituti S. Benedicti; Summus Pontifex renunciatus 12. cal. Septembris Anno Christi 1009. Ind. 7. Fuit cum potestate An. 2. M. 9. D. 12. quibus exactis sanctorum consortio conuinctus est cal. Iunij, Anno Christi 1012. Ind. 10. ac Laterani sepultus. Vacauit sedes dies 8. Nonnulla scripsisse fertur, de quibus tamen nihil aliud uidi præter Epitaphium Siluestri II. Papæ, quod est in Laterano.

A N N O T A T I O.

Huius Monachismus ex Cathedra Pontificali annotatur a Bugiano, colloquio primo, quem sequitur Ille scas lib. 6. c. 30. & Plata lib. 2. cap. 28. de

de bono status Religiosus sic inquit: Deinde anno M. IX. Sergius IV. anno M. XXII. Joannes XIX. Pontificatum iniere, hic ex Monasterio Sancti Anastasij Romæ, ille ex incerto, sed tamen ex Benedictina familia. Si qui sint alij, vidi neminem. Sanctitatis eius testimonium adfert Platina in eius vita.

ALEXANDER III.

ALEXANDER III. Philippi filius, ex nobili comitum Signie familia ortus Gregorii Papæ IX. nepos, natione Hærnicus, patria Anagninus, Rainaldus antea appellatus, ex Monacho incerti cuiusdam Monasterij, Ord. S. Benedicti, & S. R. E. Episcopo Cardinale Ostiensis & Veliterno Neapoli Campaniæ, 12. cal. Januarij Anno Christi 1254. Indi. 12. in locum Innocentij III. quum esset Cardinalium Episcoporum Prior, Pontifex Maximus repositus, die Natalis Domini consecratus & coronatus est. Præfuit Ecclesiæ Dei An. 6. M. 5. & D. 5. Obiit Viterbii 8. calen. Junij Anno Christi 1261. Ind. 4. cum ordinatione unica Cardinalem unicam creasset, ac in Ecclesiâ Cathedrali S. Laurentij sepultus est. Vacavit eo mortuo sedes Romana Mens. 3. & dies 4.

ANNOTATIO.

Domnus Paulus Langius, Monachus Spanheimensis, & Trictemy Abbatis discipulus, in Chronico Cîtezensis Ecclesiæ, quod nuper cum alijs Scripioribus Germanicis Francofurti primum excusum est, huius Alexandri Monachatum ad annum 1254. his annotat verbis, Innocentius Neapoli obiit, cui Alexander Quartus nostri Ordinis, Divi videlicet Benedicti, successit, natione Campanus (nam Hærnicos olim, nunc Campanos uocant) patria Anagninus, qui Monasterio nostro gloriosum Privilegium dedit: Item & ad annum 1260. Ipse etiã Alexander Benedictinus, tibi ab externis negotiis uacuis fuit, aliquid semper quod ingenium saperet, edidit. Hæc Paulus, qui tamen in quocumque vitam Monasticam duxerit, non explicat: Veritatem autem ex hoc scribere arbitror, quod a nemine, quem hæcenus uiderim, memoretur, cuius conditionis, uel professionis, ante Papatum fuerit hic Alexander: & quod ab alijs ignoratum fuit, ipse sua diligentia inuestigare promeruit, & reperire, auctoritate ductus cuiusdam diplomatis pro immunitate sui Monasterij, ab ipso Papa Alessandro concessi.